

נערה המאורסה פרק עשירי גדרים

ע.

עין משפט
נר מצוה

זו א מיי פ"ג מהל'
מדיס הל' כב סמג
לחון רמב טו"ע י"ד
סימן רלז סוף סמג
י"ב מיי שם טו"ע שם
סוף מו'
יה ג מיי שם טו"ע שם
סוף מו'
יה ד מיי שם טו"ע שם
סוף מו'
כה ו מיי שם הל' יא
[כ] טו"ע שם סוף
נ:נ
כא ז מיי פ"ח מהל'
מדיס הל' י סמג
לחון רמב טו"ע י"ד
סימן רלז סוף מו'
כב ח מיי שם טו"ע שם
סוף יא'
כג ט מיי שם הל' ט
טו"ע שם סוף כ:
כד י מיי שם הל' ז
טו"ע שם סוף ח:

(א) מיר, כ"ג (ב) ע"ל סמג:
לחון ע"ב: (א) (מיר ע"ל
סמג, ועם אמת רמב",
(ד) במדבר ל,)

תורה אור השלם

1. אלה החקים אשר
יצא יהוה משה בין איש
לאשתו בין אב לבתו
בנעריה בית אביו:
במדבר לז יז
2. ואם היו תודה לאיש
ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על
נפשה: במדבר לז

הגהות הב"ח

(א) גמ' הינו מירה דילה
שעה כ"ל ופז' ז נמחז:
(ב) רש"י דיה אמר לה
ועי וקיימה ויכין
דקיימהו תו לא מנ':
(ג) ד"ה או דלמא כיון דלא
אמר קיים ליכי היום
בהדי מופר ליכי למחר
מהיום שעת: (ד) ד"ה
ואם תמלא לומר דלא
דקיימו תוס בלומר כיון
מיהל: (ה) ד"ה לא מהכא
וכי דטעמא דלתי:

פרוש הרא"ש

את"ל הא לא אמר.
ולעולם לא תאמא לבעיה
מומן הכלל: אמר מופר
ליכי [למחר] מהו מי
אמר? מתקומם מופר
ליכי למחר כמאן דלמחר
קיים היום דמי דלא כן
אלא אמר כן תאמא למחר: או
דלמא. כיון דלא אמר
כפירוש קיים ליכי היום לא
דיקני ליה ממלל דבי אמר
מופר ליכי למחר כאלו
אמר קיים ליכי היום: קיים
ליכי שעה אחת ומופר
למחר דהו כאלו אמר
שעה יהיה קיים ואח"כ
יהיה מופר: או דלמא
סוף כמה נמי לא אמרי'
הפרה מתוך הכלל: היכא
דקאמר קיים ליכי שעה
ומופר ליכי אמר שעה מי
אמרתי כיון דקיימו שעה
מקיים הוא לעולם: או
דלמא. כיון דכתיבה יומא
זכר הקמה וכל הפרה הוא
כל היום נרשמו להפר
ולקיים הלכך לא הו קיים
אלא כל שקיימו יום אל
ודאי אל אמר לה קיים
ליכי כמס פשיטא דשז
אישיה קיימו דמיד שקיימו
הוא מקיים לעולם ודוקא לבעיה הוא לעולם
לכפר עליו היום הו ברשמו לקיים ולהפר: ת"ש. דלס קיימו שעה אחת שזי
אמר ואינו. כלומר ונג אזני מיר: אינו יכול להפר. דכיון דלאמר ואינו גמ' דעתיה דנעמא ליה כמנא דגמיר וזהו קיום
כאלו אמר לה ופיר שעת דמן נשטמתי דהו קיום: ואמאי נימא ואני דאמר על נפשיה דהו נזיר אבל הריני נזירה דאמר ע"י שעה אחת פשיטא דהו קיים ואינו יכול להפר. ויש שם נזירה ויש שם בעלה
מינ' לא הו קיום אלא אחת עד שיפסיק נזירותה והו כאלו אמר קיים לה שעה אחת ומלמא מנא לשטמתי דכיון דקיימו קיימו: ובשני כל דאמר ואני כמ"ד קיים ליכי לעולם דמי. כיון דלא אמר כפי' שעה אחת כאלו אמר קיים
ליכי מס דהיינו לעולם: בתני' מת האב לא נתרקנה רשות לבעל. ואין לה הפרה עד שמשא: מת הבעל נתרקנה רשות לאב. ומפר כל ימי נשמימא: שהבעל מופר בבגד. נגרמא מפרש: והאב אינו מופר בבגד. דכתיב צניע אשה
נעוריה: גמ' מ"ב. לא נתרקנה רשות לבעל דהו לן נמגמר בעל מאכ: דאמר קרא בנעוריה בית אביו. דמשמע בית אביו ולא בית בעלה: ובמאן דן נתרקנה רשות לאב. דהו מספקא למימר כיון שילהא מרשמו שעה אחת שלל היה
יכול להפר לנצדו שז לא תמור לנשמו:

אמר לה מופר ליכי למחר מהו. דהא קיימיה לנדריה היום כדיון
לדמר מופר ליכי למחר אלא דזהאי יומא דשמע ציה הו נדר
(ב) וקיימו קיימיה וכו' לא מני מיפר לה: או דלמא כיון דלא אמר (ג).
ומופר ליכי צהדי קיים ליכי מהיום דשמע לה קאמר דתימיהו מופר:

(ד) אם תמלא לומר כיון דקיימו היום.

ולא חילל הפרה עד למחר אלמא
דזהאי יומא דשמע ינחל ליה דלקיים
וכמאן דאיתיה לקיים דמי דקיימו
צדיקם ולא הו הפרה כלל: אמר לה
קיים ליכי שעה. אחת מהו: או דלמא
הא לא אמר לה. מופר ליכי למחר
שעה אחת: אם תמלא לומר. דתימיהו
קיים הויל לא אמר לה: מיהו אמר
לה. מופר ליכי למחר שעה מהו: מי
אמרתי כיון. דלמא לה קיים ליכי
שעה אחת דקיימו לעולם שזז אינו
מיפר או דלמא כיון דכוליה יומא
דשמע ציה נדרה זכר הקמה והפרה
הוא שאלא לא קיימו צשמרת וקיימו
נערבית הו מקיים וכן אל לא
הפירו צשמרת והפירו צערבית הו
מופר דכל היום כשר להפרת נדרים
וכי הדך ואמר מופר ליכי ליהו
מופר: ושמע בעלה ואמר ואני.
כלומר ואני אהיה נמי כמותך כיון

א"ת"ל הא לא אמר לה מופר ליכי

למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר
דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא
אמר לה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר
ליכי למחר מהיום קאמר ואם תמצא לומר
אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן
דאיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי
אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר
שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה דאם
תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה
דמאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא
כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא
כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהני ת"ש
הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני האין
יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא ע"ל
נפשיה דהו נזיר אבל הריני נזירה דילה
(ב) דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי
ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום
דכיון דקיימו קיימו לא קסבר יכל ואני
כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: בתני'
(ג) ימת האב לא נתרקנה רשות לבעל ימת
האב מכח הבעל רשות לאב בזה יפה כח
הבעל מכח האב דהבעל מפר בבגד
'והאב אינו מפר בבגד: גמ' מאי טעמא
דאמר קרא בנעוריה בית אביו מת הבעל
נטרקנה רשות לאב מגלן אמר רבא דאמר
קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
מקיש

כמאן דאמר קיים ליכי לעולם [דמן] ותו לא מני מיפר אלכ היכא דלא
קיימו אלכ שעה אחת וחר והיפר לה צשעה אחרת מיבעיה לך:
בתני' מה האז לא נתרקנה רשות לבעל. דאין הבעל מיפר אלכ
צשפות כדמפרש לעיל (דף סח:): מה הבעל נתרקנה רשות לאב.
כדמפרש בגמ': זוה יפה כח האז מכה הבעל. דנתרקנה רשות לאב:
שזבעל מיפר בבגד. כדלמרינן צמסכת כחצות (דף נז.) הגיע זמן
ולא נשארו אכולות משלו ואכולות צמירומה וכל הנודרת על דעת בעלה
נודרת שמתכילה והויל והו חייב צמזמזותיה כי נודרת יכול להפר
לה: אז אינו מפר בבגד. כדכתיב נעוריה וכל צבגרותה:
גמ' נעוריה בית אביו. כל זמן שהיא נערה שלל צברה לא תלך
מראות אביו ואפילו היא ארוקה צמשמע הלכך כל מת האז לא

ואם תמלא לומר הא לא אמר לה. מהאי לינחל משמע דלילו
אמר קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר פשיטא ליה דמהני וצמח
הכי משמע דלא מהני דהדר צעי מופר ליכי למחר מהו וכו' או
דלמא כיון דלא אמר קיים ליכי היום כי אמר לה מופר ליכי למחר
מהיום קאמר אלמא פשיטא

למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר
דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא
אמר לה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר
ליכי למחר מהיום קאמר ואם תמצא לומר
אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן
דאיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי
אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר
שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה דאם
תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה
דמאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא
כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא
כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהני ת"ש
הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני האין
יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא ע"ל
נפשיה דהו נזיר אבל הריני נזירה דילה
(ב) דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי
ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום
דכיון דקיימו קיימו לא קסבר יכל ואני
כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: בתני'
(ג) ימת האב לא נתרקנה רשות לבעל ימת
האב מכח הבעל רשות לאב בזה יפה כח
הבעל מכח האב דהבעל מפר בבגד
'והאב אינו מפר בבגד: גמ' מאי טעמא
דאמר קרא בנעוריה בית אביו מת הבעל
נטרקנה רשות לאב מגלן אמר רבא דאמר
קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
מקיש

א"ת"ל הא לא אמר לה מופר ליכי

למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר
דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא
אמר לה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר
ליכי למחר מהיום קאמר ואם תמצא לומר
אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן
דאיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי
אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר
שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה דאם
תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה
דמאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא
כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא
כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהני ת"ש
הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני האין
יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא ע"ל
נפשיה דהו נזיר אבל הריני נזירה דילה
(ב) דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי
ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום
דכיון דקיימו קיימו לא קסבר יכל ואני
כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: בתני'
(ג) ימת האב לא נתרקנה רשות לבעל ימת
האב מכח הבעל רשות לאב בזה יפה כח
הבעל מכח האב דהבעל מפר בבגד
'והאב אינו מפר בבגד: גמ' מאי טעמא
דאמר קרא בנעוריה בית אביו מת הבעל
נטרקנה רשות לאב מגלן אמר רבא דאמר
קרא ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה
מקיש

מני מיפר אלכ דקצבר דכיון דאמר ואני סתמא כמאן דאמר קיים ליכי
לעולם דמי ולא אפשטא ולחומר' הלכך לא הויה הפרה: בתני' מה
האז לא נתרקנה רשות לבעל. שאין הבעל יכול להפר: שבעל
מיפר בבגד. בגמ' מפרש: גמ' מאי טעמא דאמר קרא נעוריה
בית אביו. מאי טעמא לא נתרקנה רשות לבעל כמו לאב. והיינו
דאמר הכא מאי טעמא ולקמן צסמוך גבי מת הבעל נתרקנה
רשות לאב צעני מנלן: נעוריה בית אביו. משמע אע"ג דליתיה
לאב אחת איתיה בית אביו: ואם היו סהיה לאיש. לעיל מיניה
כתיב הפרה דלכו וסמך ליה ואם היו סהיה לאיש שתי היות צמשמע.
מקיש

נתרקנה רשות לבעל אמאי לא גמירי בעל מאכ דדרכי צסמוך דנתרקנה רשות לאב מואם היו סהיה לאיש?
גמ' דעל מאכ דדרכי צסמוך דנתרקנה רשות לאב מואם היו סהיה לאיש?

תוספות

מבאן השלמת
התוספות ככתב די
שנמצא דרשב"ע ע"א
עד ע"פ ע"א
א' לה קיים ליכי שעה
אחת מי אמר' כמאן דא'
מופר לאחר שעה דמי.
דהכי משמע לטונו שעה
אחת אי מקיים אלכ אמר
שעה מופר: ואת"ל דלא
הו הפרה מדיוק לטונו:
א' לה פ"י פ' א' קיים
ליכי שעה אחת מופר ליכי
אחר שעה [מי אמרינן] כיון
דקיימו קיימו: בי א' לה
מופר ליכי אחר שעה
[מהני] ולא דמי [לשא'
דלעיל] דלא מהני כשא'
אמר קיים היום, משום דלמחר
לא הו צכרה: ת"ש
האשה שנדרה בנידור כו'
אינו להפר. ומקום
מלמדה פ' מי ש' הריני
זיר ושמע חבדי (מיר כא):
דבעל מניו גייז ונדין הוא
דליפר לה והוא ליפסק
ועטמא דלא מני מפר כיון
דלא ואני כמ"ד קיים ליכי
דמי, ולכך כחא נהי
(דמאן) [דמאן] דא'
קיימי דילמא דשעה אחת
קאמר, כלומר היה לנו
נזמרה דה"ק קיים ליכי שעה
אחת, וא"כ למחר ששעה
מני מפר: לא קסבר. כל
ואני כמאן דא' קיים ליכי
לעולם דמי: מהני' מת
האב כו' בזה יפה כח
האב. שהבעל מפר
בבגד. קס"ד צמ"ד דארובה
צמגרה הבעל לחויה יפר
ולא האז: מ"ב. לא
מקיש

דכיון דלאמר ואני קיים
שעה אחת כאלו אמר קיים
ליכי לעולם דמי. כיון דלא אמר כפי' שעה אחת כאלו אמר קיים
ליכי מס דהיינו לעולם: בתני' מת האב לא נתרקנה רשות לאב. ומנא דן נתרקנה רשות לאב. דהו מספקא למימר כיון שילהא מרשמו שעה אחת שלל היה
יכול להפר לנצדו שז לא תמור לנשמו: